

det Tilfælde, at Sælgeren allerede paa Forhaand har erklæret ikke at ville levere — kan det paalægges Køberens af egen Drift at give Sælgeren Meddelelse om, at han trods Forsinkelsen fastholder Købet. Dette udtrykker Udkastet ved Kravet om, at Køberens „inden rimelig Tid“ skal give Sælgeren denne Meddelelse. Det ligger i det benyttede Udtryk saavel som i de anførte Betragtninger, at Bedømmelsen af, hvad der maa anses for en rimelig Tid i denne Henseende, til en vis Grad afhænger af Forholdene i det enkelte Tilfælde, hvorved naturligvis ogsaa Købets Karakter af et Handelskøb faar Betydning. Paa den anden Side kan Regelen om Køberens Pligt til uopfordret at give Sælgeren Underretning om, at Købet fastholdes, ikke indskrænkes til de egentlige Handelsforhold. Ogsaa udenfor disse er der Mulighed for den utilbørlige Spekulation i Prissvingninger, for hvilken Paragrafens Bestemmelser sætter en Grænse.

§ 27.

Det er fast antaget i Praksis for Handelskøbs Vedkommende, at Køberens, naar Salgsgegenstanden fremkommer for sent til Leveringsstedet eller naar det af en Underretning fra Sælgeren viser sig, at Levering i en Distancehandel er sket for sent, straks maa reklamere mod Forsinkelsen. Følgen af, at Køberens undlader Reklamation, antages at være den, at han da ikke kan gøre Forsinkelsen gældende mod Sælgeren. Køberens er saaledes ikke blot afskaaret fra at hæve Købet („stille Varen til Disposition“ for Sælgeren), men kan heller ikke kræve Skadeserstatning i Medfør af §§ 23 og 24. Der spores derhos en stedse større Tilbøjelighed hos Domstolene til at anvende denne Regel udenfor de egentlige Handelsforhold, i Særdeleshed i Tilfælde, i hvilke ikke Sælgeren, men alene Køberens er en Handlende, der har indgaaet Købet i eller for sin Bedrift.

Efter de Grunde, hvorpaa den anførte Praksis hviler, findes der ingen Betænke-

lighed ved at opstille en for alle Køb fælles Regel om en saadan Reklamationspligt for Køberens, naar det blot herved iagttages, at Fordringerne til den Hurtighed, hvormed Reklamationen skal afgives, fastsættes under fornødent Hensyn til Forholdenes faktiske Forskellighed i og udenfor Handelskøb. I alle Tilfælde af heromhandlede Art er Byrden for Køberens af at skulle meddele Sælgeren, at han ikke vil finde sig i Forsinkelsen, af ringe Vægt, al den Stund han har al ønskelig Klarhed over den indtrufne Forsinkelse og derfor som en Mand, der har Orden i sine Sager, ogsaa uden Pligt dertil vil give Sælgeren saadan Meddelelse. Paa den anden Side har Sælgeren i alle Tilfælde en øjensynlig Interesse i hurtig at erholde Kundskab om, hvorvidt Følger af Forsinkelsen ville blive gjort gældende imod ham. Da endelig Sælgerens, naar saadan Meddelelse ikke hurtig indløber, efter det anførte ordentligvis har al mulig Anledning til at tro, at Køberens vil lade det bero ved Leveringen som en trods Forsinkelsen fuldstændig Opfyldelse af Aftalen, bør det ikke paalægges ham at rette nogen Forespørgsel desangaaende til Køberens, saa meget mindre som dette vilde være et afgjort Brud med gældende Forretningskik.

Hvad særlig angaar Kravene til den Hurtighed, hvormed Reklamationen maa fremsættes, er der for Handelskøb ingen Grund til at forandre den gældende Sædvane, hvorefter Reklamationen skal afgives straks efter Varens Fremkomst eller efter Køberens Modtagelse af en Underretning fra Sælgeren, hvoraf det fremgaar, at Leveringen er sket for sent. Udenfor Handelskøb bør der efter Omstændighederne tages Hensyn til Køberens mindre Erfarenhed i Forretningsforhold, Mangelen af en ordnet Forretningsdrift samt andre individuelle Forhold, der kan begrunde en Opsættelse med Reklamationen. Fordringen kan derfor i disse Tilfælde næppe gives med større Bestemthed end den, der inde-